

Semesteroppgave NATF301, 2011

Registrering av naturverdier på Åsmyra i Ås kommune

Ingvild Lauvland Høie

Susanne Lund Johansen

Hege Hammerstad Steigedal

Universitetet for miljø- og biovitenskap

Forord

Denne rapporten er skrevet i forbindelse med kurset 'Praktisk naturforvaltning'; NATF 301 ved Universitetet for miljø- og biovitenskap (UMB). Oppdragsgiver er Ås kommune.

Vi vil gjerne takke emneansvarlig Vidar Selås og kontaktperson i kommunen Elisabeth Hinteregger for god veiledning under arbeidet med rapporten. Dessuten vil vi rette en stor takk til Anders Often ved Norsk Institutt for Naturforskning og Siri Lie Olsen ved Institutt for naturforvaltning ved UMB. Vi vil også takke Torbjørn Høitomt ved stiftelsen BioFokus og Kennet Mæhlumsveen om satte av tid til å være med oss ut i felt og ga oss mye nyttig informasjon.

Ås 09.12.2011

Ingvild Lauvland Høie

Susanne Lund Johansen

Hege Hammerstad Steigedal

Innholdsfortegnelse

Sammendrag.....	4
1. Innledning.....	5
2. Metode.....	6
3 Naturgrunnlag og registreringer	7
3.1 Områdebeskrivelse	7
3.2 Geografi	7
3.3 Brukshistorie	7
3.3.1 Grøfting.....	7
3.3.2 Jord- og plantekultur og skogsforsøk	8
3.3.3 Beiting og utbygging.....	8
3.3.4 Deponi	8
3.4 Åsmyra øst	9
3.5 Artsmangfold	10
4 Diskusjon.....	14
4.1 Åsmyra som habitat	14
4.2 Miljøeffekter av en eventuell utbygging.....	15
4.3 Utforming og plassering av planlagte boliger	17
4.4 Sluttnotat	18
5 Referanser.....	19

Sammendrag

Økt befolkningsvekst øker presset på naturområder. Dette gjelder også Ås og Follo. Miljøverndepartementets retningslinjer med henhold til fortetting i sentrumsnære områder gjør at Ås kommune har sett potensial for boligutbygging på Åsmyra. Myr er imidlertid en sjelden biotop i kommunen. Åsmyra er én av i alt to myrområder i Ås, og det kan derfor være problematisk å bygge ut denne.

Åsmyra har hatt stor historisk bruksverdi i form av grøfting, deponi, torvuttak og planteforsøk. Dette har redusert kvaliteten av myra som en viktig naturtype. På 1800-tallet ble det registrert arter her som nå er rødlistede. Disse finnes antagelig ikke på myra lenger. Derimot kan myra karakteriseres som en viktig viltbiotop. Den er også et av få sentrumsnære naturområder i Ås og er derfor høy rekreasjonsverdi. Deler av den bærer dessuten preg av sumpskog som kan få høy økologisk verdi om noen tiår dersom den får stå urørt. Rødlistede arter som i dag finnes i rikmyra øst for jernbanen i Ås kan også på sikt etablere seg på Åsmyra. Den har altså potensial som habitat for sjeldne arter.

Ved en eventuell utbygging bør boligene plasseres vest for den våteste delen av myra. På dette området vokser det i dag blandingskog uten noen spesiell verdi for biomangfoldet. Like i nærheten ligger det allerede bebyggelse, noe som gjør det mer praktisk å fortette videre her.

1. Innledning

De siste tiårene har tilflyttingen til sentrale strøk i Norge økt sterkt. Dette gjelder også Ås og Follo. Statistisk sentralbyrå regner med at befolkningsveksten i Follo kan øke med 30 000 til 40 000 mennesker de neste 14 årene (Kommunestyret, 2011). Kommunene i området har utviklet en felles strategi for å fordele og håndtere veksten. Den går blant annet ut på å styrke tettstedene som ligger langs jernbanen. Dette er viktig for å sikre et effektivt transporttilbud og begrense utslippene av klimagasser (Regjeringen, 2007).

I gjeldende kommuneplan er det planlagt 1500 nye boliger. Ett av områdene som er regulert til boligbygging er Åsmyra. Dette er markert som område BN2 i arealdelen av kommuneplanen. Myra ligger langs jernbanen, rett nord for Ås sentrum. Utformingen og plasseringen av boligene vil bli planlagt i detalj i reguleringsplanen. Denne skal ifølge kommuneplanens planbestemmelser § 11 inneholde en naturfaglig utredning om viktige naturtyper og biologisk mangfold. I tillegg må den inneholde en oppdatering av eksisterende registreringer. Formålet med denne rapporten er å gi kommunen en slik oppdatering. Oppdraget gjennomføres som en del av kurset 'Praktisk naturforvaltning' ved UMB. I tillegg til en ren oppdatering av naturmangfoldet ved lokaliteten har gruppa sett på hvordan utformingen av boligområdet kan gjøres mest mulig skånsomt med tanke på friluftsliv og biomangfold.

Den sentrale problemstillingen vår er *å undersøke de viktigste kvalitetene ved området og hvordan kan disse kan bevares ved en eventuell utbygging.*

2. Metode

Metodikken har bestått av feltarbeid med og uten fagpersoner, artsbestemmelser og møter med vår kontaktperson Elisabeth Hinteregger fra Ås kommune. Vi har benyttet oss av faglig ekspertise fra Institutt for Naturforvaltning (INA) på UMB, Norsk Institutt for Naturforskning (NINA), BioFokus og Bioforsk. Innsamling av informasjon har også foregått ved bruk av litteratur, eldre registreringer og studier av kart.

I september og oktober gjennomførte gruppa feltarbeid på Åsmyra. Den første befaringen var 21. september. Området ble kartlagt og gruppa samlet inn planter og artsbestemte disse. Den 28. september var Anders Often fra NINA med ut på både Åsmyra, og rikmyra som ligger øst for Åsmyra. Tredje befarings, 5. oktober, var Siri Lie Olsen fra Institutt for Naturforvaltning og Torbjørn Høitomt fra BioFokus med i felt. Myra ble kartlagt med GPS i slutten av oktober, og det ble laget et kart med GPS- plott ut i fra dette. Artsbestemmelser bygger på floraen 'Den nye nordiske flora' av Mossberg og Stenberg.

3 Naturgrunnlag og registreringer

3.1 Områdebeskrivelse

De første skildringene av Åsmyra ble nedskrevet i 1743-44 av sogneprest Thomas Valentinsen Wegener. Her ble det drøftet om myra kunne dreneres for å bli produktiv mark i form av åker eller eng. Sognpresten kom fram til at dette ikke ville være økonomisk forsvarlig da brukskapasiteten ville være begrenset (Ofte, 2006). Videre gikk det frem av sorenskriver Behman at myra var ansett som et stort, ubrukelig område av liten verdi (Ofte, 2006).

3.2 Geografi

Åsmyra er oppdemt av Ski-trinnet, som er søndre del av et større endemorenekompleks (Ofte, 2006). Morenen består av 10 000 år gamle avsetninger fra slutten av siste istid. Komplekset er sammensatt av flere parallelle morenerygger som ligger i en øst-vestgående retning. Disse strekker seg fra sørlige Øyeren og vest mot Ås og Ski, og videre til de store grusryggene ved Storsand på Hurumlandet. Ryggen som demmer opp Åsmyra går fra Ås kirke over Ramlapinnen og øst over jernbanen til Ås ungdomsskole. Morenekomplekset består av *De Geer-morener* som er ansett for å være forholdsvis små. Typisk for *De Geer-morener* er en serie små, parallelle rygger som indikerer perioder da issmeltingen var høyest. Da landet hevet seg dannet det seg en innsjø hvor Åsmyra ligger. Her har det siden utviklet seg et myrområde med tørre rygger som har annen vegetasjon enn selve myrflaten.

3.3 Brukshistorie

3.3.1 Grøfting

Norges Landbrukshøgskole ble etablert på Ås delvis fordi Åsmyra- og Korsegårdsmyra ga god tilgang på brenntorv (Ofte, 2006). Inngrep på myra startet første oktober 1859,

like etter at det ble oppdaget avløpsgrøfter mellom Ås og Østby som førte vann fra myra. I 1874 ble myra grøftet etter en plan om å ta ut 6604 m³ masse med fire fot dybde, og 22 455 m³ parallelgrøfter med dybde tre fot (Ofte, 2006). I tillegg ble det grøftet langs jernbanen som ble bygget og stod ferdig i 1879. Dette førte til at den østre delen ble avskjært fra hovedområdet av myra. Hydrologiske konsekvenser av denne oppdelingen er uvisst. Ved disse inngrepene oppdaget man ressursen torv, og allerede samme år som grøftingen ble igangsatt, ble det tatt ut 2000 tønner torv. Tønne er et eldre flatemål hvor en tønne tilsvarer 3937 m². Fra 1874 til 1878 ble det tatt ut 26 725 tønner torv til brensel. Dette førte til luftforurensning i form av sotpartikler som ga folk luftveisproblemer og var et problem for renhold (Ofte, 2006).

3.3.2 Jord- og plantekultur og skogsforsøk

Det er gjort flere forsøk på skogsbeplantning av myra, første gang i 1875. Dette var også første forsøk i sitt slag i Skandinavia (Ofte, 2006). Det ble gjennomført sporadiske skogskulturforsøk frem til 1980. Etter det siste inngrepet ble det plantet hengebjørk (*Betula pendula*) langs grøfta på vestre side av *Beitet*. *Beitet* er et engområde på 27 dekar rett nord for Kaia. På dette området er det gjort dyrkingsforsøk fra 1877 og sporadisk frem til 1927. Senere er små, spredte områder på *Beitet* plantet med skog. Plantekulturforsøk har pågått sammenhengende på dette området fra 1922 til 1941. Her har man eksperimentert med ulike typer nitrogengjødsel, såing med engfrø, havre, bygg, erter og potet (Ofte, 2006).

3.3.3 Beiting og utbygging

Tjuefem dekar på *Beitet* ble brukt til beite frem til og med år 2000 (Ofte, 2006). I 1968-69 ble det ryddet og satt opp stålmaster i øst-vestgående transekter på nordre del av myra. I tillegg ble det satt opp en mindre, regional høyspentlinje på den vestlige delen av myra. Jernbanen ble bygget ut til dobbeltspor i 1995 og en vei ble opprettet langs vestkantet av banen, samt gangbruer over skinnegangen. Det er uvisst hvilke innvirkning dette har hatt på biotopen.

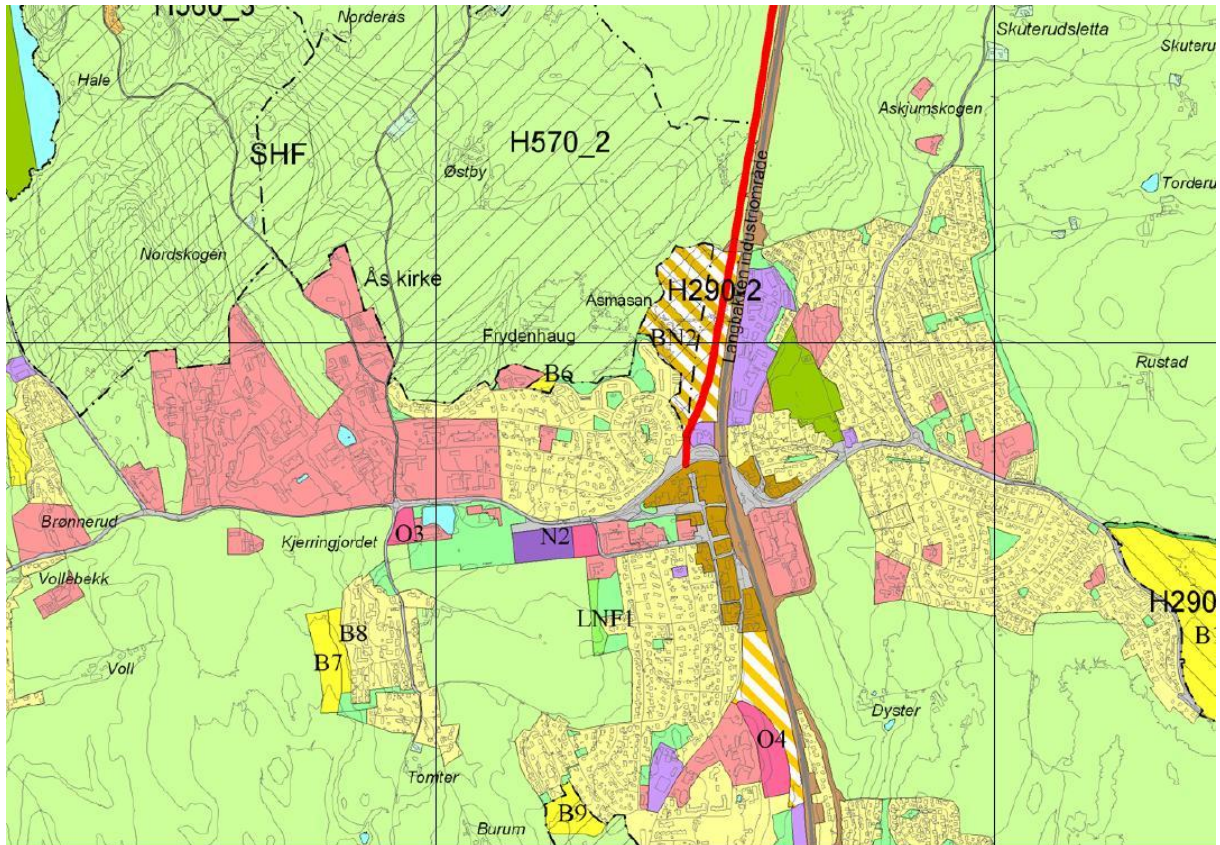
3.3.4 Deponi

Sørøstre del av Åsmyra, området rett nord for Esso, har avleiringer fra en tidligere innsjø. På 1800-tallet var det åpne vannspeil med gjennomstrømninger og

fiskemuligheter her (Ofte, 2006). Åpne vannspeil ble sjeldnere da grøftingen startet på 1850-tallet, og forsvant deretter helt innen 1900. På 1930-tallet ble området brukt til deponi av *privét* (bøttetoaletter) fra Oslo og Ås-området. Dette har ført til en unaturlig høy næringstilgang for plantene i dette område. Nå er hydrologien lik en funksjonell sumpskog med rikmyrsarter og mye død ved.

3.4 Åsmyra øst

Tidligere var Åsmyra og *Åsmyra øst* en sammenhengende biotop. I 1879 ble jernbanen bygget og Åsmyra øst ble da adskilt som et eget myrområde. Dette er i dag klassifisert som rikmyr (Bratli, 2000). Da Ås meieri ble startet i 1920 ble det tatt ut vann fra denne myra ved Holstadveien. Det er uvisst om dette har hatt betydning for dagens hydrologi. Frem til 1950 var dette et stort rikmyrsområde, men etter 1950 ble tekniske inngrep som lysløper, skytebane og en hoppbakke gjennomført. Det var opprinnelig en svært spesiell og rik flora her som er gradvis degradert siden da. Dette gjelder særlig lokaliteter nord for lysløypa. Nå er disse områdene i stor grad gjengrodd. Det er noe mer åpent terreng hvor skytebanen var, så her er det fortsatt flekker av rikmyr igjen. Hoppbakken er ikke lenger i bruk og det er uvisst hvilken innflytelse denne har hatt på områdets biologi.

Figur 1 Ås sentrum med Åsmyra markert som skravert område BN2 (Kommunestyret, 2011).

3.5 Artsmangfold

Planter og moser har vært sentrale i registreringen av Åsmyras arts mangfold på grunn av hensyn som årstiden og ressurser. Tabell 1 viser mose- og plantearter funnet på Åsmyra høsten 2011 under befaringer med Anders Often ved NINA, Siri Lie Olsen ved UMB og Torbjørn Høitomt ved BioFokus. Tabell 2 viser arter funnet på rikmyra.

Tabell 1: Plante- og mosearter funnet på Åsmyra.

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Rødlistekategori
Bekkerundmose	<i>Rhizomnium punctatum</i>	–
Bekkevrangmose	<i>Bryum pseudotriquetrum</i>	–
Bjørnemose	<i>Polytrichum commune</i>	–
Blokkebær	<i>Vaccinium uliginosum</i>	–
Broddtelg	<i>Dryopteris carthusiana</i>	–
Fettmose	<i>Aneura pinguis</i>	–
Flaskestarr	<i>Carex rostrata</i>	–
Frynsestarr	<i>Carex paupercula</i>	–
Hvitlyng	<i>Andromeda polifolia</i>	–
Hårfrytle	<i>Luzula pilosa</i>	–
Kjøttormose	<i>Sphagnum magellanicum</i>	–
Legevintergrønn	<i>Pyrola rotundifolia</i> ssp. <i>rotundifolia</i>	–
Markjordbær	<i>Fragaria vesca</i>	–
Mjølkerot	<i>Peucedanum palustre</i>	–
Molte	<i>Rubus chamaemorus</i>	–
Myrhatt	<i>Potentilla palustris</i>	–
Myrfiltmose	<i>Aulacomnium palustre</i>	–
Myrkongle	<i>Calla palustris</i>	–
Perlevintergrønn	<i>Pyrola minor</i>	–
Pjuskstjønmmose	<i>Calliergon cordifolium</i>	–
Rundsoldugg	<i>Drosera rotundifolia</i>	–
Rørkvein	<i>Calamagrostis</i> spp	–
Røsslyng	<i>Calluna vulgaris</i>	–
Sauetelg	<i>Dryopteris expansa</i>	–
Sigdmose	<i>Dicranum</i> spp	–
Skogsnelle	<i>Equisetum sylvaticum</i>	–
Slåttestarr	<i>Carex nigra</i>	–
Spriketormose	<i>Sphagnum squarrosum</i>	–
Sumpbroddmose	<i>Calliergonella cuspidata</i>	–
Torvmyrull	<i>Eriophorum vaginatum</i>	–
Tranebær	<i>Oxycoccus palustris</i>	–
Vassarve	<i>Stellaria media</i>	–
Vrangnøkkemose	<i>Warnstorfia exannulata</i>	–
Åkersnelle	<i>Equisetum arvense</i> ssp. <i>arvense</i>	–

Tabell 2: Plante- og mosearter funnet på rikmyra.

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Rødlistekategori
Broddtelg	<i>Dryopteris carthusiana</i>	–
Dystarr	<i>Carex limosa</i>	–
Gråor	<i>Alnus incana</i>	–
Gulldusk	<i>Lysimachia thyrsoflora</i>	–
Gulstarr	<i>Carex flava</i>	–
Kjempepiggnopp	<i>Sparganium erectum</i>	–
Rankstarr	<i>Carex acutiformis</i>	Sårbar (VU)
Skogsivaks	<i>Scirpus sylvaticus</i>	–
Stautpiggnopp	<i>Sparganium emersum</i>	–
Strengstarr	<i>Carex chordorrhiza</i>	–
Sumpseterstarr	<i>Carex brunnescens</i> ssp. <i>vitalis</i>	–
Svartvier	<i>Salix myrsinifolia</i>	–
Taglstarr	<i>Carex appropinquata</i>	–
Ullmose	<i>Trichocolea tomentella</i>	–
Vassrørkvein	<i>Calamagrostis canescens</i>	–
Veikstarr	<i>Carex disperma</i>	Nær truet (NT)

Av tabell 1 fremkommer det at ingen av artene som er funnet på Åsmyra er rødlistet. På rikmyra ble det funnet veikstarr og rankstarr. Disse har rødlistekategoriene *nær truet* (NT) og *sårbar* (VU). Registreringer i tjenesten Artskart viser at det er funnet to rødlistede møllarter på Åsmyra i 2005. Disse er *Coleophora uliginosella* (VU) og *Coptotriche heinemanni* (EN) (Artsdatabanken, 2011). Dette er såpass nye funn at man kan anta at myra fortsatt er habitat for disse. I Artskart ligger det også inne en rekke registreringer av sjeldne, rødlistede arter som myrtelg (*Thelypteris palustris*), tuestarr (*Carex cespitosa*), rankstarr (*Carex acutiformis*) og veikstarr (*Carex disperma*) (Artsdatabanken, 2011). Disse funnene er imidlertid gjort på 1800-tallet og siden den gang er myra blitt grøftet og store mengder torv er tatt ut. Artene ble ikke funnet igjen på befaringene i arbeidet med denne rapporten. Det er derfor naturlig å anta at de ikke lenger finnes på myra.

På rikmyra ble det funnet en del arter som er sjeldne og spesielle, men som ikke er rødlistet. Dette gjelder for eksempel ullmose, som er en nokså sjelden og krevende art som vokser ved rennende kildevann. Sumpseterstarr ble også funnet. Denne har overlevd i lavlandet på sump. Den sjeldne arten taglstarr vokser også på rikmyra. Det

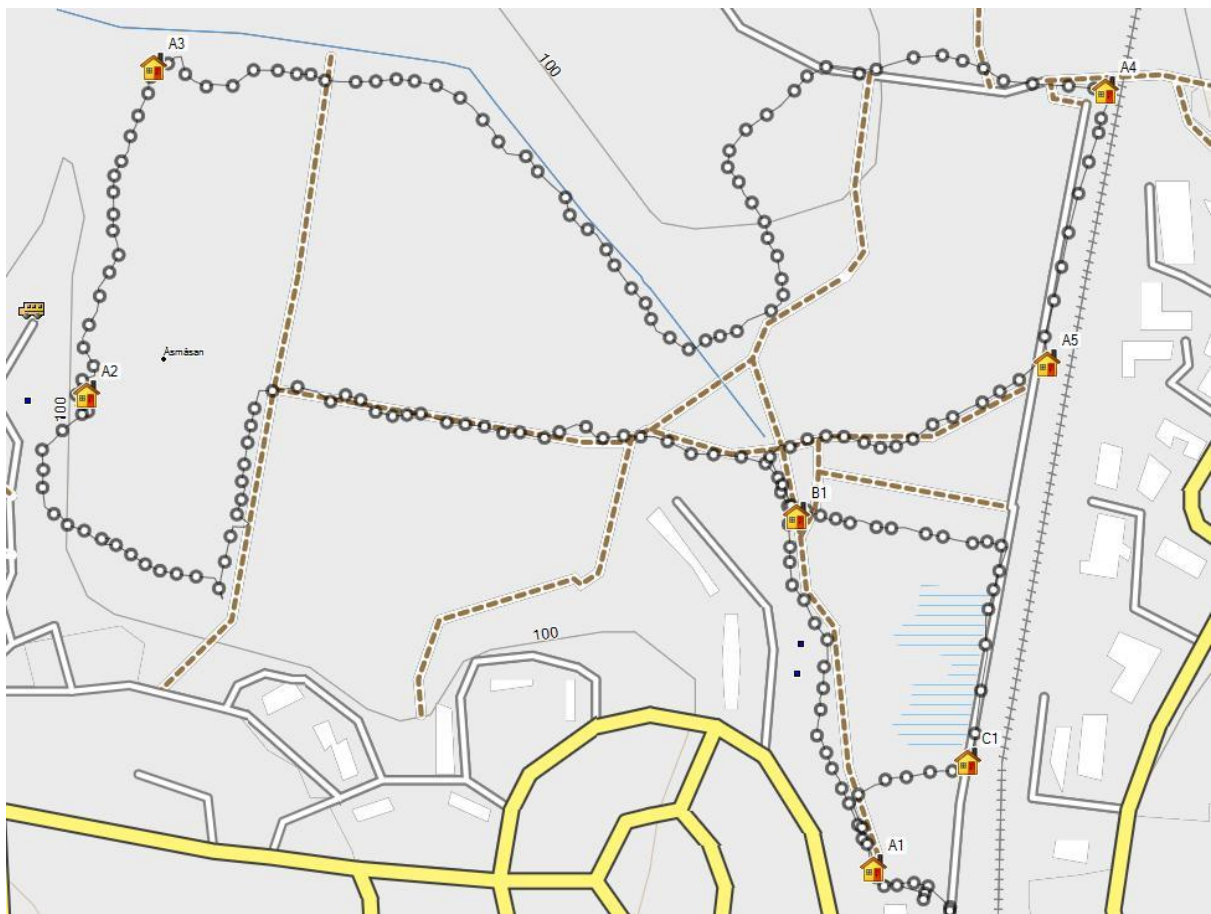
gjør også gulstarr som er en indikatorart for rikmyr. Rikmyra er ifølge Anders Often spesiell fordi den er et relativt intakt naturområde rett ved siden av bebyggelse.

Det er observert to kattuglepar på myra våren 2011. Tidligere har det vært hekkende rugde der, og det har vært funnet ribbeplass for hønsehauk. Dvergspett er også observert sporadisk (T. D. Øygard, pers.medd.).

4 Diskusjon

4.1 Åsmyra som habitat

Myr er en truet naturtype i Norge. Åsmyra er en av i alt to myrområder i Ås kommune. Den ble definert som en 'intakt lavlandsmyr' i 2000 og har ikke blitt utsatt for tekniske inngrep siden som skulle tilsi at den er degradert (Bratli, 2000). Det går fram av historikken (kapittel 3.3) at myra har blitt brukt til mange ulike aktiviteter, som torvuttak og forskning ved NLH/UMB. Dog er hydrologien på det åpne myrfeltet intakt (figur 2). Dette er avgjørende for en slik biotop. Samtidig varierer myrmatta mellom tuer, fast matte og bløt matte, noe som utvider habitatsmangfoldet.

Figur 2: Kartet viser stier gått med Garmin GPS på Åsmyra. Arealet mellom punktene utgjør forskjellige vegetasjonstyper. A1-C1: Sumpskog. B1-C1: Åpen myr. A5-B1: Skogsatt myr. A4-B1: Plantefelt, suksjonsnivå én-tre. A3-B1: Barskog.

Åsmyra er en minerotrof myr (type K). På grunn av store inngrep i form av torvuttak og forskningsvirksomhet er myra degradert til kategori C (Fremstad, 1997). Myr i kategori C er ofte misforstått og behandlet som en mindre viktig biotop i forvaltningen sammenlignet med myrer i kategori A og B. Naturtype kategori C representerer den fattigste kategorien av den aktuelle naturtypen, og er med andre ord den “dårligste av det beste”. I dette tilfelle er Åsmyra av stor lokal verdi da myr er en svært sjelden biotop i kommunen.

I felt med Siri Lie Olsen og Torbjørn Høitomt ble det observert innslag av intermedier myr L1 (Fremstad, 1997). Det ble også funnet mye død ved som er et svært rikt mikrohabitat og viktig for biomangfold. I sumpskogen (figur 2) er det synlige rester av oljesøl og søppel fra bensinstasjonen. Til tross for dette er området av nasjonal interesse å bevare fordi det har funksjon som en rik sumpskog, noe som er en truet naturtype i Norge (DN, 2010). Det er grunn til å anta at om omtrent 50 år vil sumpskogen være av høy verdi hvis den får stå urørt (S.L. Olsen og T. Høitomt, pers.medd.).

Myra er også en viltbiotop og et lokalt viktig næringsområde for elgebestanden i Ås-området. Det ble observert flere spor av elg under befaringene, og lokalbefolkning i Kaja-området har sett elgku med kalv som har brukt Åsmyra som fast vinterbeite to år på rad (A. Skaarnæs-Moldestad, pers.medd.). Det er observert mye rådyr der. Et slikt rikt dyreliv gir verdifull kontakt med natur som ellers ikke er så vanlig i tettbygde strøk.

4.2 Miljøeffekter av en eventuell utbygging

I kommuneplanen for Ås kommune 2011-2023 er Åsmyra regulert til boligbygging. Fragmentering av landskap og arters leveområder er i dag regnet som en av de største truslene mot biologisk mangfold (Primack, 2010). Grunnene til dette er at klima- og miljøforholdene i et område ofte endres når det stykkes opp og reduseres i størrelse. Dessuten blir populasjoner av for eksempel plantearter delt opp i flere mindre populasjoner som får mindre interaksjon med hverandre. Dette øker risikoen for lokal utryddelse fordi små populasjoner er mer sårbare enn store (Caughley, 1994).

Åsmyra, rikmyra og Åsmyra nord kan betraktes som øyer av myr i et landskap hvor

jordbruksarealer og bebyggelse dominerer. Tidligere utgjorde de en større, sammenhengende myr. Selv om myrene nå er atskilt av veier, bebyggelse, beplantning og jernbane har de fortsatt en del hydrologiske, geologiske og topografiske fellestrekk. De har alle mer eller mindre innslag av rikmyr. Flere arter som vi i dag finner kun på rikmyra på østsiden av jernbanen, kan antakelig spre seg til de to andre lokalitetene. Dette gjelder for eksempel rankstarr og veikstarr, som er rødlistet. Disse kan sannsynligvis etablere seg på Åsmyra nord og i sumpskogen bak Esso (A. Often, pers. medd.). Åsmyra er altså potensielt habitat for sjeldne arter.

I kommuneplanen er friluftsliv ett av punktene under utfordringer i Ås kommune: 'Behovet for å tilrettelegge og sikre muligheter for friluftsliv er økende. Nedbygging av arealer går særlig ut over tettstedsnære grøntområder og områder i strandsonen. Det er spesielt viktig å ta vare på de grønne korridorene (grønnstrukturen) som skaper forbindelseslinjer mellom bebyggelsen og de større turområdene.' Åsmyra, som strekker seg et langt stykke langs jernbanen, er et lokalt viktig friluftsområde og har stor verdi for lokalbefolkningen i Ås, nettopp fordi den er et tettstedsnært grøntområde. Spesielt blant folk som bor på Kaja har myra stor rekreasjonsverdi (A. Skaarnæs-Moldestad, pers.medd.).

Kommuneplanens planbestemmelse § 11 pålegger kommunen å beskrive hvilke naturverdier som skal bevares og videreutvikles ved regulering. Dersom det bygges boliger vil de resterende flekkene bli så små at avbøtende tiltak antagelig ikke vil kunne bevare naturverdiene. I tillegg til fragmentering kan vannstandsreduksjon bli et problem. Man må sannsynligvis drenere og fylle igjen en god del for å kunne bygge på myra. Dette gjør det vanskelig å ta vare på biologiske verdier som er prisgitt høy vannstand. Drenering av myra på vestsiden kan også føre til redusert vannstand under rikmyra på østsiden. Jernbanefyllingen mellom myrene kan fungere som en slags demning som kan forhindre vannstandsreduksjon. Dette er avhengig av at jernbanefyllingen er helt tett eller når helt ned til fjellet (A. Robsrud, pers.medd.). Dersom vannstanden under rikmyra synker vil det sannsynligvis gå negativt utover floraen og ødelegge verdien av denne som rikmyr.

Myra er først og fremst viktig fordi det er en grønn lunge og rekreasjonsområde med stort potensial (A. Often, pers. medd.). Dermed er størrelsen på arealet og helheten viktig fordi rekreasjonsverdien synker når arealet reduseres. Biomangfoldet på myra er av mindre betydning og verdien av å ta vare på mindre fragmenter er begrenset. Hvis man konsentrerer boligene nordvest i området vil man kanskje kunne bevare noe av myra, men denne vil ha begrenset estetisk og økologisk verdi. Naturverdiene på myr bevares best ved å la dem forbli urørte, og unngå inngrep som grøfting, gjenfylling og drenering (SABIMA, 2006).

4.3 Utforming og plassering av planlagte boliger

Ås kommune ønsker forslag til en utforming av de planlagte boligområdene på en skånsom måte. Bolighusene bør plasseres i den tørrere skogen, rett øst for den våte delen av myra B1-C1 (figur 2). På dette området vokser det nå blandingsskog men den har ingen spesiell verdi med tanke på biologisk mangfold. Arealet ligger ved siden av den eksisterende bebyggelsen i Lyngveien. I kommuneplanen 2011-2023 nevnes det at en arealutnyttelse av Åsmyra bør sees i sammenheng med fortetting av lavblokkene i Lyngveien og studentboligene i Skogveien. Dersom det bygges her, bevares for eksempel stien som går på tvers i nordre del av myra, fra punkt B1 til jernbanen. Stien er en del av en et større nettverk som er mye brukt av turgåere. Sumpskogen ved Esso vil også kunne bevares ved en slik løsning.

Det er planlagt 200 nye boliger på myra, hvorav 90 prosent blokkleiligheter og ti prosent rekkehus. Det tilsvarer 180 blokkleiligheter og 20 rekkehusleiligheter. Det er i denne oppgaven tatt utgangspunkt i at blokkleiligheter har en størrelse på omtrent 80 m², mens rekkehusleiligheter er omtrent 100 m² i grunnflate. Nedenfor følger noen estimater på mulige arealkrav:

Blokkleiligheter

8 leiligheter med grunnflate 80 m²: 640 m²

4 etg x 8 leiligheter/etg = 32 leiligheter

180 / 32 = 5,6, opprundet til 6 blokker

6 blokker à 640 m² tar opp et areal på ca 3800 m²

Rekkehusleiligheter

20 stk x 100 m² = 2000 m²

Åsmyras areal er 68 dekar, det vil si 68 000 m². En eventuell boligutbygging vil oppta nesten 6000 m² av dette arealet, altså en tidel av myra.

4.4 Sluttnotat

Registreringene til denne rapporten ble gjort på høsten 2011. Årstiden reduserer mulighetene for å finne arter både av flora og fauna. Begrensede midler og tid har også innvirkning på datagrunnlaget. Det har derfor vært vanskelig å kartlegge hele artsmangfoldet. Spesielt gjelder dette insekter, fugler og planter. For en mer grundig oppdatering av naturtypen måtte man registrert arter i perioder på både våren, sommeren og høsten. Artslistene i kapittel 3.5 kan derfor ikke betraktes som komplette oversikter over hva som finnes på myra. De viser kun det som ble funnet under befaringer denne høsten. Det må også tas forbehold om at arter kan ha blitt bestemt feil. Ved en eventuell utbygging er det viktig å prøve å unngå å bygge ned eller blokkere viktige forflytningsveier for arter. For å kunne si noe om dette må imidlertid området studeres grundigere og over lengre tid enn dette prosjektet tillot. Dette gjelder særlig hvis man vil undersøke hvordan elg, rådyr og fugl bruker myra og ville trekkveier de bruker.

5 Referanser

- ARTSDATABANKEN 2011. Artskart Åsmyra. 6. desember ed.: Artsdatabanken.
- BRATLI, H. 2000. Biologisk mangfold i Ås kommune. Ås: Norsk institutt for jord- og skogkartlegging.
- CAUGHLEY, G. 1994. Directions in Conservation Biology. *Journal of Animal Ecology*, 63, 215-244.
- DN. 2010. *Miljøstatus i Norge: Skog* [Online]. Direktoratet for naturforvaltning. Available: <http://www.miljostatus.no/Tema/Naturmangfold/Truede-arter/Truede-vegetasjonstyper/Skog/> [Accessed 6. desember 2011].
- FREMSTAD, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge.
- KOMMUNESTYRET 2011. Kommuneplan for Ås (2011 – 2023).
- OFTEN, A. 2006. Åsmyra som nesten gikk opp i røyk - brukshistorie og karplanter 1826 - 2006. *Follominne* 44, 136 - 161.
- PRIMACK, R. B. 2010. *Essentials of Conservation Biology*, Sinauer Associates. s. 190
- REGJERINGEN 2007. St.meld. nr. 34 (2006–2007) Norsk klimapolitikk.
- SABIMA. 2006. *Tiltak for å bevare og restaurere våtmarksområder* [Online]. SABIMA - Samarbeidsrådet for biologisk mangfold. Available: <http://www.sabima.no/sider/tekst.asp?side=204#myr> [Accessed 6. desember 2011].